

på anden måde at forenkle årsregnskabsloven på områder, som ikke er afgørende for at opnå et retvisende billede af selskabets stilling, navnlig i forhold til små og mellemstore selskabers forhold.

Forslaget skal ses i lyset af bestræbelserne på at lette forholdene for små og mellemstore virksomheder. I den forbindelse skal peges på Erhvervsministeriets rapport af juni 1995 om *Lettelse af administrative byrder for nye, små og mellemstore virksomheder*, der i afsn. 4.3 (side 37) peger på behovet for at tilpasse lovkravene til forholdene i disse selskaber.

En del af oplysningskravene i årsregnskabsloven er efter Regnskabsrådets opfattelse ikke nødvendige for brugerne af små selskabers årsregnskaber. For nogle af oplysningernes vedkommende er det endda spørgsmålet, om de overhovedet er nødvendige med henblik på større selskabers årsregnskaber. Nogle af de omhandlede oplysninger stammer fra tiden før årsregnskabslovens introduktion i 1981, hvor det følte sig nødvendigt at medtage sådanne bestemmelser for at lette overgangen til de dengang nye regler, der var baseret på EF-direktiver. Det har vist sig, at man kan undvære disse regler samt andre bestemmelser, der er baserede i 4. EF-selskabsretsdirektiv, men kan undlades inden for direktivets rammer, i hvert fald for små selskaber.

Lovforslaget tilsigter ikke en gennemgribende revision af årsregnskabsloven. Regnskabsrådet, der har forestået det grundlæggende arbejde bag lovforslaget, har imidlertid peget på, at loven på en hel del punkter trænger til modernisering og yderligere forenkling, hvilket nødvendiggør et mere dybtgående arbejde, end det har været muligt med nærværende lovforslag. Et sådant arbejde indgår i Regnskabsrådets fremtidige planer.

3. Lovforslagets indhold

a. Forenkling af regnskabsaflæggelse

Hvert forenklingforslag er resultatet af en undersøgelse af behovet for oplysningen for regnskabsbrugerne. Er et oplysningskrav ikke fundet tilstrækkeligt relevant for regnskabsbrugerne i forhold til vanskelighederne med at fremskaffe oplysningerne, og er en ophævelse ikke hindret af EF-direktiverne, foreslås det ophævet, enten blot for små selskaber eller – hvis interesseafvejningen taler for det – for alle selskaber. Hvor oplysningen er skønnet væsentlig, er kravet derimod fastholdt, også selvom direktiverne kunne have tilladt ophævelse. I nogle tilfælde har det ikke været muligt at komme til et éntydigt resultat i afvejningen. Her er det udtrykkelige krav alligevel ophævet, fordi undtagelsesbestemmelserne er affattet således, at oplysningen alligevel skal gives,

hvis den er nødvendig for at give et retvisende billede.

Overflødige alternativer foreslås fjernet for at give plads til andre i praksis efterlyste alternativer. Enkelte bestemmelser foreslås tydeliggjort for at lette forståelsen og dermed mindre virksomheders mulighed for at anvende dem.

Størrelseskriterierne for små, mellemstore og store virksomheder foreslås tilpasset de ajourføringer i direktiverne, der er foretaget siden 1990, hvor lovens størrelsesgrænser sidst blev tilpasset.

En række undtagelsesbestemmelser, der foreligger spredt rundt om i loven, foreslås samlet for at gøre det lettere at finde dem, hvilket vil gøre loven lettere at anvende for de små virksomheder.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om at forbyde personer, der hverken er statsautoriserede eller registrerede revisorer, at foretage lovpligtig revision i selskaber. Samtidig indføres en bestemmelse i revisorlovene, hvorefter statsautoriserede eller registrerede revisorer under visse betingelser får mulighed for at tage ansættelse i Kommunernes Revisionsafdeling.

Det foreslås endelig, at såfremt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udpeger en revisor for et selskab, jf. årsregnskabslovens § 61 f, dækkes omkostningerne herved i første omgang af statskassen.

b. Frister

Frister for blandt andet modtagelse af regnskaber, anmeldelser eller andet materiale i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, har i de hidtidige fristformuleringer – og fortolkningen af disse – i mange tilfælde skabt store forståelsesmæssige problemer. Det gælder specielt for årsregnskabsloven, aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven.

Det er fortsat nødvendigt at bevare klart fikserede frister, idet eksempelvis virksomheders beslutninger og årsregnskaber, samt datoen for og offentliggørelsen af disse kan have stor betydning for tredjemand (kapitaltegnere, kreditorer m.v.).

Det er derfor formålet med forslagets fristformuleringer at skabe utvetydige frister, der ikke giver forståelsesproblemer i de virksomheder, som berøres af lovgivningen. Ved lovforslaget er de gældende »inden«-frister erstattet af »senest«-frister, ligesom det er præciseret, at det er modtagelsen i styrelsen, der er afgørende for, om fristen er overholdt. Der er alene tale om små justeringer.

Lovforslaget indeholder således ikke vidtgående ændringer eller egentlige nyskabelser med hensyn til de enkelte frister. Der er med andre ord tale om en præcisering af fristbestemmelsernes formulering, således at fristen i forhold til de hidtidige fristformule-